

1989

ЧАЦВЕР

30

ЛІСТАПАДА

№ 32(1625)

ЗАМЕСТ
РЭКЛАМЫШто
схавана
ад
вачэй?«На сёмым дзсятку Са-
вецкай улады на экранах
тэлевізараў, на радыё і ў
газетах тут і там з'яў-
ляюцца папы...»Не адзін такі вась сяр-
дзіты ліст прыйшоў на ад-
рас праграмы «Для веру-
ючых і няверуючых» пасля
выступлення ў адным
выпуску вядомага царкоў-
нага і грамадскага дзея-
ча мітрапаліта Філарэта.
Яно выклікала і крытыку
з боку некаторых супра-
цоўнікаў рэдакцыі.Гэта толькі адзін з пры-
кладаў, якія сустракаю-
цца ў рабоце на радыё
Юрыя Ермалюка, шмат-
гадовага вядучага пера-
дачы «Для веруючых і ня-
веруючых», вядомага лек-
тара і журналіста. 15 ліста-
пада ён сустракаўся са
студэнтамі ўніверсітэта ў
актавай зале БДУ, каб
прачытаць лекцыю пад
назвай «Адносіны да цар-
квы ў перыяд перабудо-
вы», якую арганізавала
таварыства «Веды» ў рам-
ках цыкла «Культура і рэ-
лігія».Юрый Кайстанцінавіч
расказаў аб некаторых
схаваных ад вачэй шыро-
кай аўдыторыі прабле-
мах, з якімі яму даводзі-
ца сустракацца пры пад-
рыхтоўцы перадачы, калі
трэба працаваць над тэ-
май, нядаўна яшчэ «за-
крытай». Нават сёння
нельга пакуль пазбегнуць
жорсткіх абмежаванняў
на некаторыя матэрыялы,
і амаль што ніводная стар-
онка радыёчасопіса не
абходзіцца без купюр рэ-
дактара.Пытанне адносін паміж
дзяржавай і царквой па-
вінна быць канчаткова
вырашана прыняццем но-
вага Закона аб свабодзе
сумлення. Пакуль у гэ-
тых адносінах прысутнічае
элемент неакрэсленасці.
Але ў цэлым працэс ідзе
ў правільным напрамку, і
ніхто не здолее яго пры-
пыніць. Такія былі асноў-
ная думка выступлення
Ю. Ермалюка.Нельга не звярнуцца,
нарэшце, да балючага пы-
тання наведвання такіх
лекцый. Цяжка ўявіць
адукванага чалавека,
якога не цікавілі б падоб-
ныя праблемы. Але ў зале
ўніверсітэта сабралася
ўсяго каля 80 чалавек.Наступная лекцыя гэта-
га цыкла адбудзецца 13
снежня. Вельмі хочацца
спадзявацца, што на гэты
раз зала будзе поўнай.А. АРШАНСКІ,
студэнт факультэта
журналістыкі.БЕЛАРУСКІ
УНІВЕРСІТЭТОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМСАМОЛЬСКАГА І ПРАФСАЮЗНЫХ
КАМІТЭТАЎ БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНАЗАПРАШАЕМ
НА ВУЧОБУстудэнтаў, выкладчыкаў, су-
працоўнікаў ўніверсітэта! Па
ўсёй Беларусі шырыцца, набі-
рае сілу працэс нацыянальна-
га адраджэння. У аснове яго
— беларуская мова, як най-
важнейшы элемент культуры
народа, ад імя якога пахо-
дзіць назва нашай рэспублі-
кі. Ведаць беларускую мову
— абавязак кожнага свядо-
мага грамадзяніна БССР.Універсітэцкае Таварыства
беларускай мовы (ТБМ) ар-
ганізуе 32-гадзінныя прак-
тычныя курсы паскоранага
навучання беларускай мове
для ўсіх, хто жадае добра
размаўляць па-беларуску.
Неабходныя веды гарантуюць
высокакваліфікаваныя спе-
цыялісты-філолагі.Запіс на курсы праводзіцца
ў факультэцкіх Радах ТБМ.
Заняткі пачнуцца, як толькі
набярыцца неабходная коль-
касць слухачоў, аб чым будзе
дадаткова паведамлена па
месцы вучобы або працы запі-
саных.УНІВЕРСІТЭЦКАЯ РАДА
ТБМ.

ДЗЕНЬ КАФЕДРЫ

педагогікі з азнаямленнем
і аглядам літаратуры па гэ-
таму раздзелу адбудзецца
6 снежня а 14-й гадзіне ў
206-й аўдыторыі галоўнага
корпуса. Запрашаем усіх, ка-
го цікавяць пытанні і праб-
лемы педагогікі, на адкрыты
прагляд літаратуры 7 снежня
з 10 да 16 гадзін.

Т. МІЦЮХІНА.

КОНКУРС
ПРЫГАЖОСЦІ— з'ява звычайная сёння.
Мы выбіраем самых прыго-
жых, абаяльных, эрудыраван-
ых, карацей, самых-самых.Не так даўно ў Ульянаўску
прайшоў Фэстываль студэнц-
кай моладзі. Арганізатары
яго таксама вырашылі аддаць
даніну модзе, правёўшы кон-
курс прыгажосці «Студэнцкая
Зорка». На заклік прыняцця
удзел у ім адгукнуліся сту-
дэнты ўніверсітэтаў Масквы,
Ленінграда, Куйбышова. За-
хацелі паспрабаваць шчасця
і нашы дзяўчаты. Прэтэн-
дэнткамі сталі Вольга Дани-
ловіч і Вольга Губіна — дру-
гакурсніцы філалагічнага
факультэта. І... ім пашанца-
вала. Яны сталі Студэнцкімі
Зоркамі першай і другой
вельчыні.Першы приз — каларовы
тэлевізар — атрымала Воль-
га Даниловіч, другі — бытавы
камп'ютэр — яе сяброўка
Вольга Губіна.

З. МІХНЕВІЧ.

Не паспелі яшчэ як след
адысці ад абітурыенцкіх
хваланняў, а над гала-
вой навіс новы дамоклаў
меч — сесія. Першая.
Кажуць, што яна самая
цяжкая. Не, не таму, што
дyscyпліны на пер-
шым курсе звышсклада-
ныя або працаваць сама-
стойна не прызвычаліся.
На самай справе стано-
вішча ў першакурснікаў
намнога горшэе. Няма
вопыту.А час ідзе. Ужо зусім
блізка першыя прыкметы

ХУТКА СЕСІЯ!

Унукі Меркурыя

сесіі — залікі. Мацней ка-
лоціцца сэрца першакурс-
ніка. Усё часцей і часцей
звяртаецца ён за парадай,
кансультацыяй ці проста
за «добрым словам» да
сваіх мудрэйшых тавары-
шаў.Так, весела жывуць сту-
дэнты не толькі ад сесіі
да сесіі, але і ў час яе.
Колькі ўспамінаў пакідае
яна ў кожнага з нас, коль-
кі радасці, суму, надзей і
трывог застаецца ў студэн-
цкіх калідорах і аўдыто-
рыях пасля чарговай зда-
чы экзаменаў.— Шкада, што гэта ўсё
ўжо не вернецца, — дзе-
ліцца сваімі думкамі
Аляксандр Келын, пці-
курснік хімічнага факул-
тэта. — Праўда, па старойзвычцы крыху непакоімся
перад набліжэннем сесіі.
Гэта можна параўнаць хіба
толькі з «першакурсніч-
кімі» хваланнямі.Лёгка яму вось так га-
варыць. А першакурсніку
здаецца, што залікам і
іспытам канца краю няма і
не будзе. І закрадзеца
калі-нікалі крамольная
думка: дапамог бы хто...
Ну, хоць бы ты, дзядуля
Меркурый, наш старадаў-
ні сябра і апякун. Не,
не бачна цябе ў гэтым вя-
лікім, мітуслівым свеце.
Такія вось думкі непако-
яць першакурсніцу жур-
фака Наташу Казакову (на
здымку).С. СЯНКЕВІЧ,
студэнт факультэта
журналістыкі.

Фота Р. КАБЯКА і С. ГРЫЦА.

АДДЗЯЛЕННЕ СУВЯЗІ

АБ ЧЫМ ТЫ, КРАКАДЗІЛАЎ ПЛАЧ?

У афрыканскай краіне Конга, адкуль я родам, шмат
кракадзілаў. І бадай любы кангалезец, гарадскі жыхар або
селянін, можа пахваліцца, што ён калісьці бачыў во-о-ос-
такеннага алігатора. Але мала каму давялося стаць сведкам
кракадзілавых слёз. У народзе гавораць, што плача ён ад
перапоўненасці свайго кракадзілавага шчасця. І яшчэ гэта зна-
чыць, што трэба чакаць крутых перамен у сваім жыцці...Кангалезцы чакаюць та-
кіх перамен ужо так доўга,
што, здаецца, у кракадзілаў
скончыліся слёзы. Чакаюць
перамен і ў Кангалезскай
партыі працы (КПП) — кірую-
чай сіле краіны, юбілей якой
(20 гадоў са дня заснаван-
ня) будзе адзначацца 31
снежня гэтага года.Без уплыву вашай краіны
і асабліва вашай партыі пе-
рамены ў станоўчым святле
бачыць не прыходзіцца. Таму
што вы для нас — маяк да
светлай будучыні. І гэта не
высокія словы.Тады, у канцы 1969 года,
у напугалодным Конга была
створана авангардная партыя
працоўных, якая ва ўсе вочы
глядзела на Камуністычную
партыю Савецкага Саюза, яе
высакародныя мэты і сродкі
дасягнення гэтых мэт. На чале
народа і разам з ім. Таму
КПП рашуча ўзяла курс на
сацыялістычную арыента-
цыю. І тыя прынцыповыя на-
прамкі дзейнасці партыі і
дзяржавы па палітычнаму,
эканамічнаму і сацыяльна-
му адраджэнню краіны вы-
працоўваліся разам з партый-
нымі дзеячамі СССР.Колькі было гонару ў свой
час! Мы падобныя на першую
краіну Саветаў, дзе на справе
існуюць дэмакратычныя пра-
вы і свабоды. Таму, мусіць,
і сцяг Конга вельмі падобны
на ваш: на чырвоным палот-
нішчы жоўтая зорачка з сяр-
пом і молатам, у дадатак —
толькі палмавая галіначка.
А калі ўважліва ўслухацца
ў Дзяржаўны Гімн Конга, мо-
жна знайсці шмат падобнага
з Гімнам СССР.Шырокае супрацоўніцтва
ва ўсіх галінах народнай гас-
падаркі і адукацыі, асабліва
ў партыйных зносінах з Са-
вецкім Саюзам — галоўны
кірунак нашай партыі. У нас
ёсць свае райкомы, абкомы
і гаркомы, ёсць свае Паліт-
бюро ЦК КПП. Шмат нашых
партыйных дзеячаў у свой
час знаходзіліся на вучобе
ў Маскве.І сказаць, што Камуністыч-
ная партыя Савецкага Саюза
аказвае пэўны ўплыў на пра-
цэсы ў нашай партыі і на на-
ша жыццё, — значыць, нічо-
га не сказаць.Ад вынікаў вашай перабу-
довы, працэсу дэмакратыза-
цыі і галоснасці залежыць інаша перабудова. Хоць, пэў-
на, такім гучным словам на-
шы перамены называць будзе
занадта. Мы многа «хапілі»
ад вашага застойнага часу.У нас дагэтуль кожны пар-
тыец носіць медаль. Знак
прыналежнасці не толькі да
актыўнай жыццёвай пазіцыі,
але і да пэўных матэрыяль-
ных выгод.У вашай краіне стала нор-
май галоснасці прамы гаво-
рыць аб партыі, аб яе адказ-
насці перад народам, аб шля-
хах развіцця партыйнай
дэмакратыі, якія цяпер выклі-
каюць шмат прэчэнняў у
радах саміх партыйцаў. І гэта
добра.У нас, на жаль, партыя
бясспрэчна лічыць сябе адзі-
най праведнай і ўсемагутнай.
Едуць, напрыклад, за мяжу
вучыцца члены партыі ў леп-
шых навучальных установах
свету замест больш талена-
вітых юнакоў і дзяўчат. Пар-
тыйны медаль выклікае ў свя-
домасці простага чалавека
асацыятыўную сувязь з тым,
што яе ўладальнік — гэта
начальнік. На заводзе, у шах-
це, на бананавай плантацыі.Калі стваралася КПП, бачы-
лася, што гэта будзе перада-
вая арганізацыя кангалезска-
га народа, якая знаходзіць
жыватворную сілу ў рабо-
чы, сялянстве і інтэлігенцыі.
Таму, мабыць, яна і атрымала
ў канчатковым выніку пад-трымку ва ўсіх сляях гра-
мадства.Але. Прайшоў час. І ваша
вядомая фраза «нішто не па-
вінна застацца па-за партый-
най крытыкай» да нас пакуль
прамога дачынення не мае.
Вы чакаеце перамен у ад-
носінах да ўласнасці. Мы іх
таксама чакаем. Ні для каго
не сакрэт, што дзяржаўны
сектар Конга працуе неэфек-
тыўна — на большасці адмі-
ністрацыйных пастоў прад-
прыемстваў знаходзяцца не-
дастаткова кваліфікаваныя
партыйцы. У вас гэта ўжо
назвалі «голым адміністра-
ваннем». У нас пакуль назы-
ваецца «кіруючай роляй партыі».Можа таму і сярэдні
заробак у Конга значна мен-
шы за партыйны, а ўсе пытан-
ні, аж да пытанняў шлюбу і
смерці, знаходзяцца ў непа-
срэднай кампетэнцыі партый-
ных органаў.Я б мог вучыцца ў сябе на
Радзіме, у Францыі, іншых
франкамоўных краінах, але
хацеў сваімі вачыма ўбачыць
перамены ў Савецкім Саюзе,
а таксама станоўчыя зру-
хі і ў партыі. Каб потым бы-
ло з чым прыехаць у сваю
краіну, дзе людзі ўжо даўно
чакаюць перамен, і дзе ўжо
не дапамагаюць кракадзіла-
вы слёзы.А. ГАМБІ,
студэнт IV курса
факультэта журналістыкі
БДУ імя Леніна.

ВЕРЫЦЬ У СВАЕ

МЫ З ВАМІ ЖЫВЕМ у вельмі цікавы, але і цяжкі час. Асноўная задача зараз — далейшая дэмакратызацыя нашага грамадства. Паколькі практычна кожны працуючы чалавек з'яўляецца членам прафсаюза, то ім належыць у гэтым асоба роля. Галоўная сфера дзейнасці — працоўны калектыв. Менавіта ў калектывах, а не ў кабінетах вырашаецца сэнна лёс перабудовы.

Цяперашні састаў прафсаюзнага камітэта выбраны 5 лістапада 1986 года. У яго ўвайшлі 33 чалавекі. Былі створаны дзесяць пастаянных камісій па асноўных напрамках работы. Сэнна хочацца спыніцца на дзейнасці некаторых з іх. Чым займаліся яны на працягу трох гадоў, якія праблемы вырашалі, які каэфіцыент карыснага дзеяння?

ПАЧНЕМ з арганізацыі сацыялістычнага саборніцтва па ўніверсітэце. Вельмі вострае і надзённае пытанне. Паглыбленае далейшае працэсу дэмакратызацыі жыцця ВУ, пашырэнне іх самастойнасці і адказнасці за канчатковыя вынікі работы выклікае неабходнасць перабудовы сацыялістычнага саборніцтва ў вышэйшых навучальных установах.

Асноўнае патрабаванне да яго арганізацыі — зацікаўлены ўдзел у саборніцтве кожнага працоўнага калектыву, выкарыстанне мінімуму паказчыкаў пры падвадзенні вынікаў, іх сувязь з канчат-

ковымі паказчыкамі дзейнасці. Заўважу, пытанне патрабуе асаблівага і вельмі ўдумлівага падыходу.

У сувязі з гэтым камісія распрацавала новыя ўмовы падвадзення вынікаў сацыялістычнага саборніцтва, выдала метадычныя рэкамендацыі, правяла семінары, на парадку дня якіх стаяла пытанне, звязанае з арганізацыяй саборніцтва.

Прапанавалі новую метадку ацэнкі вынікаў і Дзяржкамтэт па народнай адукацыі СССР і Міністэрства народнай адукацыі БССР. У ёй вылучаны галоўныя, прыярытэтычныя напрамкі. Пасля дэталёвага вывучэння камісія прыйшла да вываду, што метадку можна прыняць. Да прыярытэтных напрамкаў аднеслі: падрыхтоўку спецыялістаў па прамых дагаворах; інтэграцыю адукацыі, навукі і вытворчасці; камп'ютэрызацыю адукацыі; развіццё навукова-даследчых работ і практычнай рэалізацыі атрыманых вынікаў; вырашэнне сацыяльных пытанняў.

У бягучым годзе ўніверсітэт ужо не прымаў абавязальстваў, а толькі былі ўстаноўлены нарматывы прыярытэтных напрамкаў і меры па іх рэалізацыі.

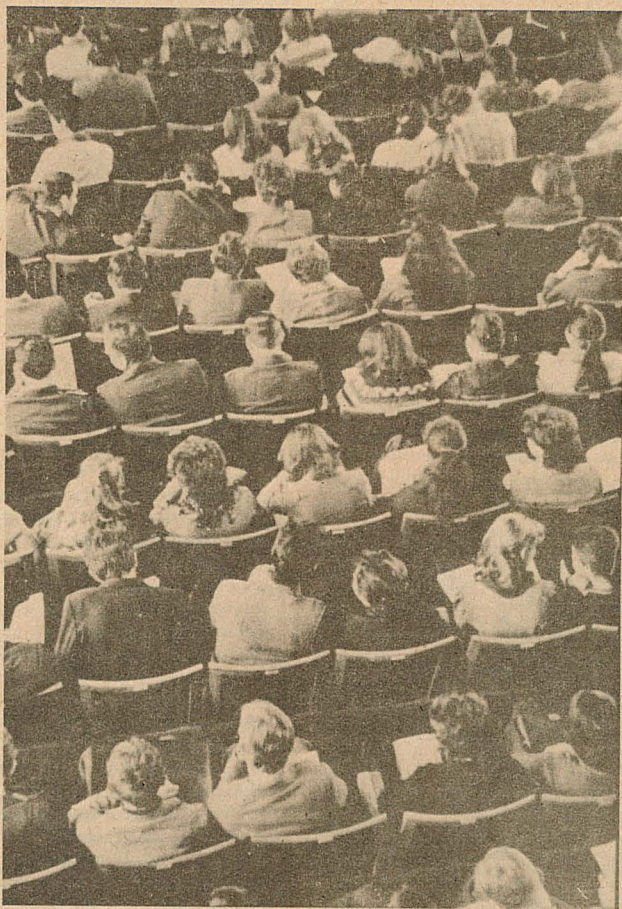
Пытанне аб удзеле ў сацсаборніцтве зараз можа вырашаць сам калектыв. На агульным сходзе ці канферэнцыі падводзяцца вынікі і з'яўляюцца рэальныя дасягненні прымаюцца рашэнні аб падрыхтоўцы матэрыялаў у камісію. Праўда, атрымаць іх ад некаторых падраздзялен-

няў часта даволі цяжка. Па выніках мінулага года Белдзяржуніверсітэт быў узначалены Пераходным Чырвоным Сцягам і дыпломам I ступені ЦК прафсаюза работнікаў народнай адукацыі і навуцы, а таксама першай грашовай прэміяй. Які ўклад у гэты поспех асобных факультэтаў? Ён розны. У кожным напрамку ёсць свае лідэры.

Вучэбны працэс — гэта нялёгкае, часам самааддаёнае праца выкладчыкаў, супрацоўнікаў універсітэта. У апошні час патрабуе неадкладнага вырашэння пытанне аплаты выкладчыкам, якія выканалі нагрузку звыш запланаванай. Дарэчы, добра было б знізіць і мяжу верхняй нагрузкі, якая зараз складае 1000 гадзін.

АПЭУНА, самае складанае пытанне — паліпашэнне жыллёвых умоў супрацоўнікаў. За перыяд з 1987 да верасня гэтага года Мінгарвыканком і Міністэрства народнай адукацыі БССР выдзелілі ўніверсітэту 60 кватэр. Гэта дазволіла палепшыць жыллёвыя ўмовы больш чым 200 чалавекам. Але агульнае становішча лепшым амаль не стала, бо патрэбы па-ранейшаму абганяюць магчымасці. Адна надзея на 107-кватэрны дом. Але гэта на нейкі час вырашае пытанне для тых, хто мае патрэбу ў аднапакёвых кватэрах і не прэтэндуе на большую плошчу.

Даводзілася займацца прафсаюзнаму камітэту і размяшчэннем кухонных гар-

ІНТЭРВ'Ю АБ НАБАЛЕДЫМ

Што можа прафсаюз?

— Як атрымаць месца ў інтэрнаце? — гэта пытанне хвалюе кожнага першакурсніка...

— І сэнна яно застаецца адкрытым. Праўда, апошнім часам з'явілася надзея нейкім чынам выправіць становішча. Летам будучага года плануецца здача новага дома для супрацоўнікаў БДУ. Гэта дазволіць павялічыць «жыллёвы фонд» студэнтаў, у прыватнасці, у інтэрнаце № 3. Акрамя таго, у гэтым жа годзе, думаецца, будзе ўведзены ў эксплуатацыю яшчэ адзін інтэрнат для студэнтаў-замежнікаў падрыхтоўчага аддзялення.

Нельга сказаць, што мы сядзім і чакаем, што ўсе адбудзецца само па сабе. Гэта было б памылковым меркаваннем. Нам даводзіцца прымаць самыя нечаканыя меры, якія часам супярэчаць усялякім палажэнням і інструкцыям. Мы знарок вымушаны закрываць вочы на тое, што ў адным пакоі замест трох чалавек жывуць чатыры, а тое і пяць. Спрабуйце арэндаваць інтэрнаты ў іншых навучальных установах.

Ускладніла становішча і Пастанова Савета Міністраў СССР аб дэтарміновым звальненні з радыё Узброеных Сіл студэнтаў ВУ. Да нас вярнуліся больш 550 чалавек іншагародніх, якія таксама маюць патрэбу ў жыллі.

— Мы часта называем інтэрнат «орудзіем дома». Як і любі дом, ён патрабуе рамонту, добраўпарадкавання. Хто павінен займацца гэтым, дзе ўзяць сродкі?

— Ремонт інтэрнатаў — кампетэнцыя прафсаюзаў. Мы кантралюем гэта пытанне. На жаль, ён ўсё часцей не задавальняе ні студэнтаў, ні адміністрацыю інтэрнатаў.

Хочацца сказаць вось аб чым. У 1986 годзе на рамонты было выдзелена 161,4 тысячы рублёў, у 1987 — 231,4 тысячы, а ў 1988 — ужо 249,1 тысячы рублёў. Аднак давайце высветлім, што дае нам гэта павелічэнне капіталаўкладанняў? А нічога. Грошы ідуць не на пашырэнне аб'ёму рамонтных работ і не на паліпашэнне іх якасці, а фактычна на пакрыццё ўсе ўзрастаючых расцэнак на выкананне тых ці іншых відаў паслуг, на аплату будматэрыялаў, цэны на якія таксама растуць.

Што чакаем мы сэнна ад прафсаюзаў, якія надзеі ўскладаем на іх, якія планы звязваем з імі? Кожнаму з нас хочацца пачуць адказы на гэтыя пытанні. Мы прадстаўляем вам такую магчымасць. Наша інтэрв'ю — з намеснікам старшыні студэнцкага прафсаюзнага камітэта па жыллёва-бытавых пытаннях Генадзем ПАЦЕКІНЫМ.

— Так ужо атрымліваецца, што пра пункты грамадскага харчавання, што працуюць ва ўніверсітэце, мы гаворым у асноўным у адмоўным кантэксце. Ці можна чакаць якіх-небудзь змен у лепшы бок?

— Мы стараемся наладзіць іх работу. Праводзім рэіды, правяркі, ствараем кантрольныя камісіі на кожным факультэце. За апошні час палепшыўся асярдымент страў, якасць прыгатавання ежы — гэта даныя праведзенага пісьмовага анкетавання студэнтаў. Вырашана пытанне аб абслугоўванні ў выхадныя дні — зараз гэтым будзе займацца кафэ ў інтэрнаце № 7. Вядома, ёсць і скаргі: на культуру абслугоўвання, якасць асобных прадуктаў. Але вырашэнне гэтых пытанняў залежыць перш за ўсё ад саміх студэнтаў. Заўважылі недахопы — тут жа інфармуйце прафсаюзны камітэт. Нам лягчэй будзе рэагаваць на скаргі.

— І апошняе пытанне: што робіцца прафсаюзнай арганізацыяй БДУ для паліпашэння ўмоў адпачынку студэнтаў у інтэрнатах?

— Мы падтрымліваем цесную сувязь са студэнтамі, кантралюем дзейнасць інтэрнацкай адміністрацыі ў гэтым напрамку. Але галоўныя нашы памочнікі — самі студэнты. Імі пераабсталяваны і аснашчаны залы для дыскатэк у «чацвёрцы», спартыўныя пакоі ў інтэрнатах №№ 2, 4, 6, 7. Заўсёды стараемся аказаць рэальную дапамогу студэнтам у арганізацыі фоталабараторый, радыёвузлоў, у абсталяванні Ленінскіх пакояў і чытальных залаў.

Зараз у нас таксама шмат задум, планаў. Але ажыццявіць іх не так проста, бо ўсе чамусьці даводзіцца выбіраць, патрабаваць. Калі ж, нарэшце, можна будзе прыйсці і ўзяць тое, што нам неабходна? Тады і адносіны да прафсаюзаў зменюцца і не будзе ўнікаць рытарычнае пытанне: «А што яны могуць?»

Запісаў А. ЗАЙЦАЎ, старшыня прэс-цэнтра студэнцкага прафкома.

УДЗЕЛЬНІКІ КАНФЕРЭНЦЫ

...Прапануюць

«Адно з найбольш папулярных слоў сэнна — галоснасць. Мы патрабуем яе ў дзеяннях адміністрацыі, у рашэннях савета, у рабоце партыйнага і прафсаюзнага камітэтаў. Аказваецца, не так проста дасягнуць сапраўднай галоснасці. Для гэтага неабходна паўней выкарыстоўваць магчымасці шматтыражнай газеты. Добра было б падумаць і аб радыёфікацыі ўніверсітэта».

В. КІСЯЛЕЎ,

старшыня прафсаюзнага бюро кафедраў грамадскіх навук.

...Заклікаюць

«Сельскагаспадарчыя работы — з'ява даволі звыкая для нас. Зараз усе часцей узнікае лозунг аб іх добраахвотнасці. Згодны з гэтым. Але трэба зразумець і кіраўнікоў гаспадарак, якім хоць самім у баразну становіцца — рабочых рук катастрофічна не хапае. Таму давайце паклапоцімся аб разнастайнасці гарадніны на сваім сталі і больш арганізавана будзем удзельнічаць у яе ўборцы. А прыклады побач: геафак, бібліятэка, кафедры грамадскіх навук».

І. КАЗЛОЎ,

намеснік дэкана фізічнага факультэта.

...Раяць

«Дзве асноўныя задачы неабходна ў першую чаргу вырашаць прафсаюзнаму камітэту. Першая — садзейнічаць забеспячэнню вучэбнага працэсу неабходнымі плошчамі. Часткова гэтага можна дабіцца, пацясніўшы адміністрацыйныя службы, што размешчаны ў галоўным корпусе. Другая звязана з павышэннем заробтнай платы выкладчыкам, якое чакаецца на пачатку года. Галоўнае ў гэтай справе — пазбег-

нуць ураўнілаўкі, падасці да кожнага дыферэнцыравана, улічваючы стаж і вопыт работы».

Г. АЛЯХНОВІЧ, доктар эканамічных навук.

...Патрабуюць

«У тых, хто наогул не мае ўласнага кута, і ў жадаючых палепшыць жыллёвыя ўмовы пытанне нумар адзін — кватэра. Якія крытэрыі размеркавання жылля, асноўныя падставы для яго атрымання? Думаю, прафсаюзны камітэт у стане адказаць на іх. А каб у тых, хто стаіць на чарзе, не было сумненняў у правільнасці размеркавання кватэр, добра было б не толькі саставіць спісы маючых патрэбу ў жыллі, але і абнародаваць іх, скажам, вывесіўшы на стэндзе».

І яшчэ адно пытанне, на маю думку, не менш важнае. Неабходна знайсці памяшканне і адкрыць стол заказаў у Шчамысліцы, дзе маглі б атрымліваць прадукты размешчаныя тут службы».

Я. ТУРОМША, старшыня прафсаюзнага бюро НДІ ПФП.

...Абураюцца

«Мы будзем яшчэ доўга паміж сабой абурацца тымі беспарадкамі і парушэннямі, якія заўважаем, як кажучы, няўзброеным вокам у рабоце пунктаў грамадскага харчавання. Але атрымліваецца парадокс: у пультных кнігах скаргаў амаль адны падзкі. А калі народныя кантралёры і складаць акты, то яны так і застаюцца ляжаць у вышэйстаячых інстанцыях, чакаючы сваёй «чаргі» на рэзаванне. Трэба ўзяцца за грамадскае харчаванне ўсім разам. Магчыма тады, ідуць у сталовую, у вас будзе з'яўляцца апетыт, а не наадварот — знікаць».

А. БАГАЦІКАЎ, навуковы супрацоўнік хіміфака.

ТЭРМІНОВАЕ ПАВЕДАМЛЕННЕ

СТВОРАНЫ КАМІСІІ

Прайшло першае пасяджэнне зноў выбранага прафсаюзнага камітэта супрацоўнікаў. Асноўнае пытанне, якое мелася вырашыць на ім, — размеркаванне абавязкаў. У сувязі з гэтым створаны наступныя камісіі:

Сацыяльнага страхавання: В. М. Анішчык — старшыня, Я. П. Туромша, А. К. Іванова — члены камісіі;
Жыллёва-бытавая: В. М. Шаліма — старшыня, В. Г. Белкін, Ю. В. Мелянец, І. І. Жаўняровіч, І. А. Мыслівец — члены камісіі;

Вытворча-масавага: М. І. Казлоўскі — старшыня, А. М. Бельскі, С. Д. Жарнікаў, Г. І. Аляхновіч — члены камісіі;
Арганізацыйна-масавага: А. Ф. Нікіценка — старшыня, В. М. Лукавецкая, А. А. Дудко, В. М. Бібіла, Л. М. Багданова — члены камісіі;

Грамадскага харчавання: М. І. Зотаў — старшыня, Л. С. Бункевіч, Л. Ж. Івашкова, Н. М. Арол — члены камісіі;
Культурна-масавага: А. І. Цітова — старшыня, Г. І. Дай-

чык, С. Д. Малюковіч — члены камісіі;

Садзеяння сям'і і школе: Э. Д. Анісенка — старшыня, Г. Ф. Валасюк, Г. В. Захарава, Л. І. Сцяпанова — члены камісіі;

Спартыўна-масавага: В. Ф. Кавалёў — старшыня, С. С. Савін, М. М. Цімахаўцоў — члены камісіі;

Па ахове працы і тэхніцы бяспекі: А. В. Паўлаў — старшыня, І. М. Руды, П. І. Брыгадзін — члены камісіі;

Па калектывнаму садаводства: Т. С. Раманова — старшыня, У. П. Казлоў — член камісіі.

У састаў прэзідыума прафкома ўвайшлі: В. М. Анішчык, А. Ф. Нікіценка, П. І. Брыгадзін, В. М. Шаліма, М. І. Казлоўскі, М. І. Зотаў, А. І. Цітова, В. Ф. Кавалёў, А. В. Паўлаў, Т. С. Раманова, Я. П. Туромша.

Старшынёй прафсаюзнага камітэта супрацоўнікаў выбраны В. М. АНІШЧЫК, намеснікам — А. Ф. НІКІЦЕНКА.

СІЛЫ

нітураў, халадзільнікаў, пральных і швейных машын, тэлевізараў, аўтамашын. Згадзіцца, налёгка гэта задача — зрабіць усё па справядлівасці і кожнаму дагдзіць. Але мы імкнуліся быць аб'ектыўнымі і прынцыповымі.

Каменем сутыкнення, баюся, у нас так і застанецца грамадскае харчаванне. Адапаванай камісіяй былі ўтвораны практычна на ўсіх факультэтах (акрамя тых, якія разлічаны ў галоўным корпусе) групы грамадскага кантролю. Іх аб'явілі метадычным матэрыялам і правялі вучобу. Найбольш актыўна працавала група хімікаў, якая кантралявала таксама работу сталовай галоўнага корпуса. На жаль, па-за пастаянным кантролем засталіся пункты самадзейнай харчавання ў інтэрнатах, дзе правяркі праводзіліся ўсяго 1—2 разы ў квартал. Штогадовыя апытанні па анкетах, распрацаваных камісіяй, паказваюць, што работай грамадскага харчавання не задаволены 40—50 працэнтаў супрацоўнікаў і студэнтаў.

Шмат нараканняў і на работу стала заказаў. Меркаванні ў людзей самыя палярныя. Некаторыя выказваюцца нават за яго закрыццё. Думаю, рабіць гэтага не трэба. Неабходна проста навесці парадак. Прафсаюзны камітэт будзе трымаць пытанне на кантролі. Дарэчы, зараз ёсць дамоўленасць з педагогічным інстытутам аб тым, каб частка нашых супрацоўнікаў мела магчымасць ат-

рымліваць заказы ў іх. Прынята рашэнне аб адкрыцці магазіна паўфабрыкатаў на базе сталовай галоўнага корпуса.

А УНІВЕРСІТЭЦЕ вялікая ўвага надаецца маральна-эстэтычнаму выхаванню студэнтаў і супрацоўнікаў, асноўным напрамкам якога з'яўляецца развіццё самадзейнай мастацкай творчасці. Зараз па лініі прафкома ў нас працуюць два калектывы: народны хор народнай песні выкладчыкаў і супрацоўнікаў і дзіцячы танцавальны калектыв «Родничок».

Хор выкладчыкаў і супрацоўнікаў з'яўляецца адным з вядучых калектываў. Ён лаўрэат Усесаюзнага фестывалю самадзейнай мастацкай творчасці, прысвечанага 40-годдзю Вялікай Перамогі. Неаднаразова ўзнагароджваўся Ганаровымі граматамі. Сярод удзельнікаў хору — выкладчыкі, дацэнты, навуковыя супрацоўнікі, інжынеры, лаборанты, аспіранты.

У гэтых калектываў, як і ва ўсіх астатніх, асноўная праблема — недахоп памяшканняў, і поспехі іх трымаюцца выключна на знаходлівасці і аптымізме кіраўнікоў і ўдзельнікаў.

Шмат увагі ўдзялялася ў справядзачны перыяд і адпачынку дзяцей, які праходзіў у асноўным у піянерскім лагэры «Ціхіх зоры». Аднак па рашэнню СЭС Маскоўскага раёна сёлета ён закрыты, нягледзячы на тое, што ў апошнія гады адрамантаваны, пераабсталява-

ны. Падставай для закрыцця паслужылі скаргі бацькоў. Асноўны аргумент — састарэласць пабудовы, якія захаваліся яшчэ з даваеннага ці пасляваеннага часу. Па плану развіцця ўніверсітэта новы піянерскі лагер павінен быць гатовы да 1994 года. Але ў нас кожнае лета маюць патрэбу ў адпачынку прыкладна 300 дзяцей. Улічваючы гэта, магчыма ёсць сэнс пачаць аб'ектныя рэканструкцыі піянерскага лагэра і пераводзе туды біястанцыі, а на базе апошняй у Вілейцы арганізаваць адпачынак дзяцей. Умовы дазваляюць зрабіць гэта, і такія прапановы ў прафком ужо неаднаразова паступалі.

А СОБНА хацелася б сказаць аб рабоце камісіі сацыяльнага страхавання. У састаў яе ўваходзілі прадстаўнікі прафбюро буйных падраздзяленняў. За справядзачны перыяд атрыманы і размеркаваны 544 санаторныя пуцёўкі, 306 пуцёвак у дамы адпачынку і пансіянаты, 179 — у водалячэбніцы, 692 — у санаторыі-прафілакторыі, 271 турыстычная пуцёўка, 374 талоны на дыетычнае харчаванне.

Па ініцыятыве прафкома з верасня гэтага года павялічаны да паўтара года аплачваемы водпуск па догляду за дзіцём. Бясплатнымі сталі пуцёўкі ва ўніверсітэцкі прафілакторый.

Я толькі коратка спыніўся на тых праблемах, якія хваляюць нас сёння. Вы і самі заўважаеце недахопы, актыўна змагаецеся за іх выкарачненне. Галоўнае ў гэтай справе — верыць у свае сілы, адчуваць адказнасць перад людзьмі.

В. АНІШЧЫК,
старшыня прафсаюзнага камітэта супрацоўнікаў.

ПАЧАТАК ЁСЦЬ

З інфармацыяй аб праведзеных на факультэтах галасаваннях па зацвярджэнню рашэнняў XXXVI справаздачна-выбарнай прафсаюзнай канферэнцыі студэнтаў на першым пасяджэнні зноў выбранага прафкома выступіла намеснік старшыні па культурна-выхаваўчай рабоце Н. Туромша. Прайшлі выбары ў састаў прэзідыума прафкома, куды акрамя вызначаных работнікаў, увайшлі студэнты Т. Самушчык, Ю. Асташчанка, А. Канаваленка, а таксама намеснік дырэктара студгарадка па выхаваўчай рабоце Б. Паўс. Былі таксама размеркаваны абавязкі паміж членамі прафкома, утвораны камісіі.

На пасяджэнні вырашана правесці сустрэчу з прадстаўнікамі камітэта камсамола з тым, каб скаардынаваць намаганні прафсаюзнага і камсамольскіх органаў для вырашэння надзённых студэнцкіх праблем.

З. АЛЕГАЎ.

ДЛЯ КАГО ПРЫМАЮЦА РАШЭННІ

Адбылася XXXVI справаздачна-выбарная прафсаюзная канферэнцыя студэнтаў. На ёй прысутнічалі 303 дэлегаты. З дакладамі выступілі старшыня студэнцкага прафкома А. Кішкевіч, старшыня рэвізійнай камісіі А. Краўцоў, старшыня студэнцкага клуба У. Макарэвіч. Дэлегаты заслухалі справаздачу аб рабоце прафкома, аб мерапрыемствах і мерах па паляпшэнню ўмоў жыцця студэнтаў універсітэта.

У спрэчках удзельнічалі галоўны ўрач санаторыя-прафілакторыя БДУ М. Канапелька, студэнт V курса юрфака А. Чашэвіч, намеснік дырэктара студгарадка А. Прылоўскі, студэнт V курса гістафака А. Румак, псіхікурсік хімафака В. Дзікі, студэнты філфака С. Бабкова, Б. Паўс і іншыя. Выступаючыя закранулі шэраг пытанняў па паляпшэнню жыллёва-бытавых умоў студэнтаў, культурна-выхаваўчай работы, выкажана рэзка крытыка ў адрас рэвізійнай камісіі, студэнцкага клуба накіонт арганізацыі работы.

Потым А. Кішкевіч адказаў на пытанні ўдзельнікаў канферэнцыі.

Крыўдна, што на момант галасавання ў зале засталася менш паловы дэлегатаў. І незразумелым становіцца, для каго ўсё гэта робіцца, для чаго праводзяцца канферэнцыі, прымаюцца рашэнні? Таму пытанне было пастаўлена катэгарычна: ці маюць права такія дэлегаты знаходзіцца ў прафсаюзным бюро факультэтаў?

Нягледзячы на парушэнне інструкцыі аб кворуме галасуючых, прысутныя ўзялі на сябе адказнасць і правялі выбары ў новы састаў прафсаюзнага камітэта студэнтаў, у праўленне студэнцкага клуба. Прайшлі таксама выбары рэвізійнай камісіі і дэлегатаў на XIX абласную справаздачна-выбарную прафсаюзную канферэнцыю.

Адобрана і прынята з унесенымі ў яе дапаўненнямі рэзалюцыя XXXVI справаздачна-выбарнай прафсаюзнай канферэнцыі студэнтаў БДУ імя У. І. Леніна.

Заўважым, што праведзенае на факультэтах галасаванне сярод дэлегатаў пацвердзіла рашэнні, прынятыя на канферэнцыі.

А. МІКАЛАЕЎ.

МАНАЛОГ ЗАЦІКАЎЛЕНАГА ЧАЛАВЕКА

Не адкладваць у доўгую скрыню

Вы прыйшлі на работу. Заходзіце ў кабінет — утульнасць і чысціня. Сядзеце ў мяккіх, зручных крэслах, калі неабходна, уключаеце настольную лямпу. А сталіліся — можаце націснуць на клавишу магнітафона і паслухаць любімую мелодыю, уладкаваўшыся на канале. Радасны і прыўзняты настрой не пакідае вас на працягу ўсяго дня...

На жаль, пакуль такое можа быць толькі ў нашым уяўленні. Бо на самой справе «выбіць» нават звычайную настольную лямпу не так проста. А пакоі псіхалагічнай разгрузкі? Хіба што ў наступным тысячагоддзі яны стануць нормай.

Сёння мерапрыемствы па ахове працы і тэхніцы бяспекі ў нас больш празаічныя. Усе яны адлюстроўваюцца ў пагадненні, якое заключаецца паміж адміністрацыяй і прафсаюзным камітэтам. З кожным годам колькасць пунктаў у ім павялічваецца. З 1987 года гэты

паказчык вырас больш чым удвая і склаў сёлета 53 віды работ на агульную суму 24,3 тысячы рублёў.

Чым жа абумоўлены такі рост? Ёсць дзве асноўныя прычыны. Па-першае, старэюць памяшканні ўніверсітэта і неабходны ўсё большыя намаганні, каб падтрымліваць іх у належным стане. Але штогод рабіць гэта цяжэй, бо змяняюцца і нормы. Гэта і ёсць другая прычына. Наглядны прыклад — асвятленасць памяшканняў. Колькі б дадатковых лямп мы ні ставілі, ніж не можам угнацца за нормамі. Уся-

го за тры гады толькі на гэты мэты выдаткавана 32300 рублёў. Аднак пытанне застаецца адкрытым.

Што яшчэ зроблена ва ўніверсітэце па паляпшэнню ўмоў працы? Адрамантаваны і запущаны вентыляцыйныя сістэмы ў галоўным, біялагічным, фізічным, географічным, хімічным корпусях. У лабараторыях хімафака заменены ракавіны-мыйкі, адрамантаваны і абсталяваны сіфонамі сістэма зліву, праведзены рамонт даху радыёфізічнага корпуса. Палепшаны ўмовы працы работнікаў бібліятэкі.

Бяспрэчна, можна зрабіць значна больш. І справа не ў фінансах. Асноўная прычына — слабасць адпаведных універсітэцкіх служб для такой вялікай гаспадаркі: вучэбныя корпусы, ін-

тэрнаты, Вілейская база і г. д. Яны не ў стане справіцца з такім аб'ёмам работ. Мы і раней узнімалі пытанне аб тым, што ва ўніверсітэце неабходна мець рамонтнае ўпраўленне з адпаведнымі магутнасцямі, штатамі, абсталяваннем, лімітамі і г. д. А работы хопіць. Вось і зараз чакаюць рамонт хімічны, біялагічны, фізічны корпусы. Але сёння нам трэба вызначыць дакладна: пачынаць капітальны рамонт універсітэцкіх будынкаў ці чакаць, калі пераселіся ў новыя корпусы. Толькі гэта, думаецца, перспектыва даволі аддаленая, таму не варта вырашэнне такіх вострых праблем адкладваць у доўгую скрыню.

А. ПАЎЛАЎ,
старшыня камісіі па ахове працы і тэхніцы бяспекі.

ПАСТАНОВА

СПРАВАЗДАЧНА-ВЫБАРНАЯ
ПРАФСАЮЗНАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ
СУПРАЦОЎНІКАЎ БДУ ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

1. Прызнаць работу прафсаюзнага камітэта за справаздачны перыяд здавальняючай.

2. Абавязаць адміністрацыю і прафком хадаінічаць перад Міністэрствам народнай адукацыі БССР аб уключэнні ў план на XII пяцігодку капітальны рамонт хімічнага, біялагічнага, фізічнага корпусоў.

3. Абавязаць адміністрацыю і прафком БДУ выйсці з хадаініцтвам у Міністэрства народнай адукацыі БССР і Дзяржкамітэт СССР па народнай адукацыі аб зніжэнні верхняй мяжы вучэбнай нагрукі выкладчыка з 1000 да 700 гадзін.

4. Адміністрацыі ўніверсітэта прыняць меры па выкананню рашэння пленума прафкома ад 24.11.84 года, якое патрабуе адкрыцця (у 1986 г.) магазіна паўфабрыкатаў у галоўным корпусе і блока сталовых; вырашыць пытанне аб магчымасці будаўніцтва сталовай на тэрыторыі ўніверсітэцкага двара. Арганізаваць у Шчамысліцы стол заказаў.

5. Для забеспячэння большай інфармаванасці супрацоўнікаў універсітэта рэгулярна публікаваць матэрыялы аб рабоце

прафкома на старонках газеты «Беларускі ўніверсітэт».

6. Выйсці з хадаініцтвам у Міністэрства народнай адукацыі БССР і Рэспубліканскі камітэт прафсаюзаў паскорыць пераабсталяванне турбазы «Вілія» у пансіанат для адпачынку работнікаў народнай адукацыі.

7. Абавязаць адміністрацыю ўніверсітэта перадаць частку плошчаў другога і трэцяга паверхаў галоўнага корпуса, што займаюць адміністрацыйныя службы і грамадскія арганізацыі, для ажыццяўлення вучэбнага працэсу.

8. Звярнуцца з хадаініцтвам у вышэйстаячыя інстанцыі аб магчымасці прадастаўлення фінансавай самастойнасці НДІ ПФП.

9. Адкрыць у Шчамысліцы медпункт для супрацоўнікаў.

10. Прасіць адміністрацыю ўніверсітэта аб аказанні дапамогі кафедрам фізічнага выхавання і спорту ў захаванні плошчаў для заняткаў спартыўных секцый і аздараўленчых груп.

ПАСТАНОВА ПРЫНЯТА
3 ЛІСТАПАДА 1989 г.

